

У синьому морі жив Шкіпер-тюлень...

Розумний

І дужий,

Міцнів день
у день.

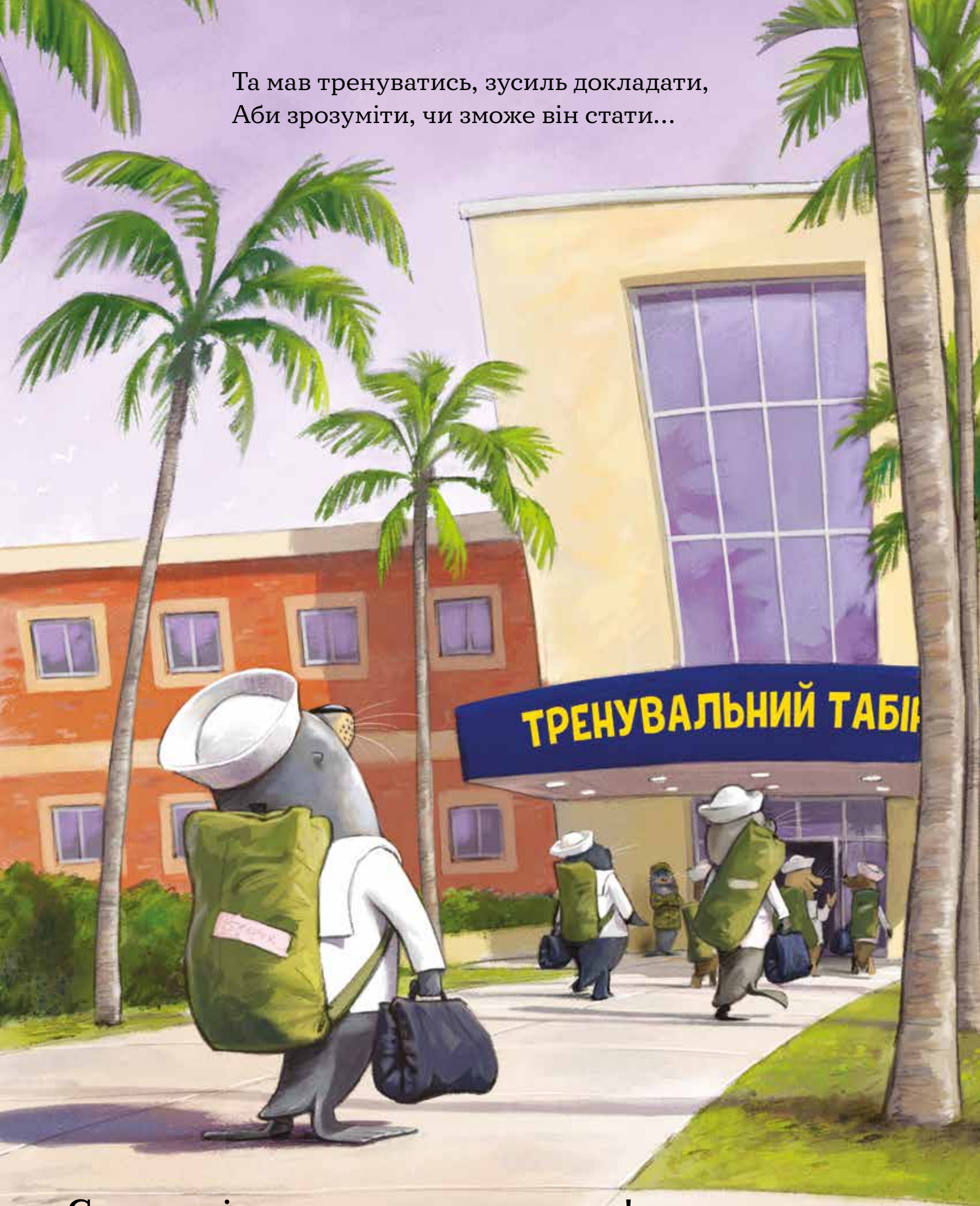
А як подорослішав — здумав піти,
Щоб рідній країні допомогти.

Матусю і татка це вразило дуже —
Синочок до флоту був небайдужий!

Та мав тренуватись, зусиль докласти,
Аби зрозуміти, чи зможе він стати...

Справжнім «морським котиком»!

Тож ліжко щоранку курсант застеляв —
«Старайся, хлопчино», — інструктор казав.

«Навчися робити усе як годиться —
Це вміння в житті ще не раз знадобиться!»

У класі ж тюлені були хоч які:
Великі й маленькі, повільні й прудкі.

Та розмір не важив, так само, як швидкість —
Лише наполегливість, воля і стійкість.

